

HOLKA Z INSTAGRAMU

FILMOVÉ OTÁZKY

Autorem lekce je:
Carlos Natálio
Os Filhos de Lumière
(Portugalsko)

Ústřední objekty – mobilní telefon, fotoaparát, Instagram

Mobilní telefon se objeví velmi brzy v prvním plánu, jako by vyplňoval sny hlavní postavy, která je ještě v posteli. Ve všech dalších scénách s dívkou (Annegien) je v jejím každodenním životě mobilní telefon hlavním akčním prvkem, který ukazuje její posedlost mobilem a lajky, které dostává.

Hlavní postava – prožívání o samotě

Annegien nachází způsob, jak komunikovat s ostatními prostřednictvím fotografií, soustavně fotí sama sebe a postuje to na stránce, kterou si založila na Instagramu, s cílem získávat čím dál více lajků.

Místo

Místo je především to, které si vymyslela na Instagramu, virtuální místo. Je to prostor, v němž žije, do něhož se promítá a proniká prostřednictvím svých kreativních fotografií. Komunikuje tak se světem a na oplátku dostává lajky, kvůli nimž má pocit, že musí neustále zveřejňovat něco nového v obavě, že pokud to neudělá, sledující ztratí zájem a opustí ji. Není důležitá kvalita toho, co dělá, ale kvantita a ze všeho nejvíce to, jak často zveřejňuje a jakou má návštěvnost.

Uzavřený prostor a formát obrazu

Vnější svět prakticky neexistuje. Nemá téměř žádné interakce s jinými osobami, k nimž by nedocházelo prostřednictvím mobilu nebo by se netýkaly její stránky nebo počtu lajků. Formát obrazu je téměř vždy vertikální, jako je pohled nutkavě soustředěný na formát používaný na mobilu. Je to svým způsobem odraz uzavřeného světa této dívky, který se točí kolem jejího vlastního obrazu a lajků od neznámých lidí, na nichž plně závisí jeho existence.

Co se skrývá – ukázat/skrýt

Annegien sama pózuje na svých fotografiích a fotomontážích, ale přitom se skrývá za pseudonymem, představuje osobu, která se od ní samé dost liší, a nakonec s ostatními komunikuje prostřednictvím umělého obrazu, díky němuž jim připadá úchvatná. Dospívá a její pocity se nikdy neobjevují.

Zvuk

Zvuk, který slyšíme, je převážně intimní výpověď a vyprávění o ní samotné a jejím příběhu: jak našla způsob virtuální komunikace, a zároveň jak díky lajkům, které dostává (ta vzácná interakce s ostatními), získala sebevědomí.

Jediná osoba, která jí se směsicí obdivu, starostlivosti a určitým znechucením klade otázky, je její otec. Dělá si z ní legraci, ale zároveň dává najevo svou nelibost a nespokojenost: ve scéně doma, kde jsou oba na gauči a on si prohlíží sérii jejích postů. V rozhovoru se úplně neshodují a zároveň nevybočují z narcistického světa, v němž se ona pohybuje a žije.

Vzdálenost a blízkost

Kamera je vždy v těsné blízkosti Annegien, ústřední postavy tohoto filmu, jak z hlediska kompozice všech záběrů, tak v záběrech z jejího mobilu, kde je také v centru pozornosti. S narůstajícím počtem „lajků“ se postupně zvětšuje i její obraz, v záběru roste a vidíme ji čím dál více zblízka (a čím dál méně prostoru okolo ní). Všichni jí čím dál více naslouchají a obdivují ji. Má sice pochybnosti o své budoucnosti a finančním zajištění, ale jinak žije čím dál více uzavřeně a mimo prostor, který by ji spojoval se světem.